

maatte ikke glemmes, at undervisningen skulde føres videre end til hjemstavnsens historie, at denne kun var en vej til at forstaa Danmarks- og verdenshistorien. Direktør Fangs forslag om at lade udarbejde en vejledning for hjemstavns-lære og hjemstavns-forskning fandt han udmærket.

Dagen sluttede med fællesspisning paa restaurant Wivex, hvor den gode stemning kulminerede, da det efter bordet lykkedes at faa *Søren Alkærstig*, museumsforstander *H. P. Hansen*, Herning, og landsarkivar *Hans Knudsen* i fortællerhjørnet.

Om søndagen foretoges en godt besøgt og meget vellykket udflugt til Helsingør, hvor museumsinspektør *Knud Klem* viste os Kronborg og det velindrettede Handels- og søfartsmuseum. Om eftermiddagen gennemgik vi St. Olai og St. Marie kirkerne samt klosteret og modtog gennem magister *Chr. Axel Jensens* foredrag ikke blot et levende og meget smukt indtryk af middelalderens bygningskunst og byggeteknik, men fik ogsaa et indblik i livet i disse bygninger.

IN MEMORIAM.

RASMUS L. BALSLEV.

Selv om Dansk Historisk Fællesforening ikke led noget direkte Tab ved sin tidligere Sekretærs uventede Bortgang, var det dog umuligt andet, end at Foreningen i sin Helhed og Styrelsen i Særdeleshed maatte føle alvorlig Sorg ved denne Meddelelse. Adjunkt Balslev tiltraadte Stillingen som Sekretær i 1926 og beklædte den ialt i seks Aar. Det var en Tid, hvorunder Foreningen var Genstand for en kraftig Udvikling, der gav sig Udtryk i en Vækst fra 39 til over 100 Medlemmer. Nye Opgaver bankede paa Døren, og Arbejdet blev ikke mindre for Sekretæren derved, at Formanden i Løbet af det første Aar ved Sygdom var forhindret i at deltage deri. Adjunkt Balslev tog med Kraft fat paa sin Gerning; som Redaktør af Tidsskriftet udvidede han de vejledende Oversigtsartikler til at omfatte nye Omraader; han forberedte efter hinanden de tre Aarsmøder i Sønderborg 1928, Bornholm 1930 og Aarhus 1932, og han havde en betydningsfuld

Del i Drøftelserne om en Museumsforenings Oprettelse. Balslev var saaledes ikke alene grundig og pligtopfyldende, men han viste ogsaa et Initiativ, der bundede i virkelig Interesse for den Virksomhed, han havde sluttet sig til. Samtidig var han i al sin Færd uegennyttig og hjælpsom, og han vandt herved stor Yndest blandt Foreningens Medlemmer, skønt han paa Grund af en for kraftig udviklet Beskedenhed var lidet fremtrædende ved Møderne og nødigt selv tog Ordet. Der var saaledes hos ham ikke faa Karaktertræk, der kunde føre de ældre Medlemmers Tanker hen paa en tidligere bortgaaet og stærkt savnet Sekretær i Fællesforeningen, Thomas B. Bang, og ligesom denne vil hans Minde inden for vor Kreds blive bevaret længe i kærlig Erindring.

Knud Fabricius.
